

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายจรูญ อินทจาร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๔ - ๕/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๓๘/๒๕๕๑

วันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นวินิจฉัย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๘๗ (๓) หรือไม่

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๗ สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยายหรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมายและการตีความกฎหมายทั้งปวง

มาตรา ๒๘ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบด้วยกฎหมาย

การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยสิ่งสื่อสารที่บุคคลมีติดต่อกัน รวมทั้งการกระทำด้วยประการอื่นใดเพื่อให้ล่วงรู้ถึงข้อความในสิ่งสื่อสารทั้งหลายที่บุคคลมีติดต่อกันจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๔๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน

การสั่งปิดกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเพื่อลิดรอนเสรีภาพตามมาตรานี้จะกระทำมิได้

การห้ามหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเสนอข่าวสารหรือแสดงความคิดเห็นทั้งหมด หรือบางส่วน หรือการแทรกแซงด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อลิดรอนเสรีภาพตามมาตรา นี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง

การให้นำข่าวหรือบทความไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจก่อนนำไปโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่น จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะกระทำในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามแต่ทั้งนี้จะต้องกระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง

เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย

การให้เงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่ออุดหนุนกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นของเอกชน รัฐจะกระทำมิได้

มาตรา ๖๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะในการชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

มาตรา ๘๗ รัฐต้องดำเนินการตามแผนนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังต่อไปนี้

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลาย หรือรูปแบบอื่น

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๒๕๔ ในคดีอื่น ๆ นอกจากคดีมโนสำเนา โจทก์ชอบที่จะยื่นต่อศาลพร้อมกับคำฟ้อง หรือในเวลาใด ๆ ก่อนพิพากษาซึ่งคำขอฝ่ายเดียว ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งภายในบังคับแห่งเงื่อนไข ซึ่งจะกล่าวต่อไป เพื่อจัดให้มีวิธีการคุ้มครองใด ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลยทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ก่อนพิพากษา รวมทั้งจำนวนเงินหรือทรัพย์สินของบุคคลภายนอกซึ่งถึงกำหนดชำระแก่จำเลย

(๒) ให้ศาลมีคำสั่งห้ามชั่วคราวมิให้จำเลยกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไป ซึ่งการละเมิดหรือการผิดสัญญาหรือการกระทำที่ถูกร้อง หรือมีคำสั่งอื่นใดในอันที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายที่โจทก์อาจได้รับต่อไปเนื่องจากการกระทำของจำเลยหรือมีคำสั่งห้ามชั่วคราวมิให้จำเลยโอน ขาย ยักย้าย หรือจำหน่ายซึ่งทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลย หรือมีคำสั่งให้หยุดหรือป้องกันการเปลืองไปเปล่าหรือการบอบสลายซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวทั้งนี้ จนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๓) ให้ศาลมีคำสั่งให้นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระงับการจดทะเบียน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน หรือการเพิกถอนการจดทะเบียนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลยหรือที่เกี่ยวกับการกระทำที่ถูกร้องไว้ชั่วคราวจนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) ให้จับกุมและกักขังจำเลยไว้ชั่วคราว

ในระหว่างระยะเวลานับแต่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้อ่านคำพิพากษา หรือคำสั่งชี้ขาดคดี หรือชี้ขาดอุทธรณ์ไปจนถึงเวลาที่ศาลชั้นต้นได้ส่งสำนวนความที่อุทธรณ์หรือฎีกาไปยังศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกาแล้วแต่กรณี คำขอตามมาตรา นี้ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นให้ศาลชั้นต้นมีอำนาจที่จะสั่งอนุญาต หรือยกคำขอเช่นนั้น

พิจารณาดูแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ เป็นบทบัญญัติที่รับรองให้บุคคลมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งกำหนดเป็นหลักการว่า การตรวจ ถัก หรือกระทำการเปิดเผยสิ่งสื่อสารที่บุคคลมีติดต่อกันจะกระทำมิได้ และกำหนดเป็นบทยกเว้นไว้ว่าให้กระทำได้ แต่ต้องอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเท่านั้น บทบัญญัตินี้เป็นหลักประกันเสรีภาพในการสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่งเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลในสังคม ที่จะทำการติดต่อสื่อสารโดยไม่ถูกกีดกันแต่มีข้อยกเว้นในกรณีที่มีความจำเป็นข้างต้นเท่านั้น กรณีที่จำเลยได้แย้งว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ นั้น เห็นว่า มาตรา ๒๕๔ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับวิธีการชั่วคราว ที่ให้ศาลมีคำสั่งห้ามชั่วคราวมิให้จำเลยกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไป ซึ่งการละเมิดหรือการกระทำที่ถูกต้องฟ้องร้อง หรือมีคำสั่งอื่นใดในอันที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายที่โจทก์อาจได้รับต่อไปเนื่องจากการกระทำของจำเลย ซึ่งเป็นการใช้และตีความบทบัญญัติในมาตรา ๒๕๔ โดยศาลยุติธรรม มิใช่เป็นกรณีที่บทบัญญัติมาตรา ๒๕๔ มีผลกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งเสรีภาพในการสื่อสารระหว่างบุคคลแต่อย่างใด เพราะจำเลยยังคงติดต่อสื่อสารได้ และมีได้ถูกจำกัดการสื่อสารโดยสิ้นเชิงแต่ประการใด การที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๒๕๔ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยส่วนรวมไว้ และจำเลยยังคงใช้สิทธิในการสื่อสารในทางอื่น ๆ ได้ จึงมิได้เป็นผลโดยตรงจากเจตนารมณ์และบทบัญญัติในมาตรา ๒๕๔ ดังนั้น บทบัญญัติในมาตรา ๒๕๔ จึงมิได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖

ส่วนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ เป็นบทบัญญัติที่รับรองเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพในเรื่องนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเท่านั้น บทบัญญัติในมาตรา ๔๕ จึงเป็นบทบัญญัติที่เป็นหลักประกันเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นขั้นพื้นฐานของบุคคลในสังคม เมื่อศาลได้ใช้และตีความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวเพื่อคุ้มครองและบรรเทาความเดือดร้อนของโจทก์ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการกระทำละเมิดของจำเลยโดยตรง และจำเลยยังคงมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นได้โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องไม่ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่โจทก์ ซึ่งผู้ร้องจะต้องให้ความเคารพสิทธิของโจทก์เช่นกัน กรณีดังกล่าวประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ แต่อย่างใด

กรณีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ซึ่งแม้จะเป็นบทบัญญัติที่ให้การรับรองและคุ้มครองเสรีภาพในการชุมนุม ซึ่งเป็นหลักประกันเสรีภาพขั้นพื้นฐานในการชุมนุมโดยสันติและปราศจากอาวุธ แต่ก็ได้กำหนดเป็นบทยกเว้นไว้ด้วยว่า ให้จำกัดเสรีภาพในการชุมนุมในกรณีดังกล่าวได้เฉพาะในกรณีการชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะอันเป็นการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ซึ่งต้องกระทำโดยการอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ส่วนกรณีที่ศาลจะมีคำสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ให้จำเลยยกเลิกการปิดกั้นถนนซึ่งเป็นทางสาธารณะที่ประชาชนทั่วไปใช้สัญจรไปมา นั้น ก็เป็นการใช้และตีความกฎหมายของศาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิของโจทก์และให้ความสะดวกแก่ประชาชนที่ใช้เส้นทางที่จำเลยใช้ชุมนุม เมื่อบทบัญญัติในมาตรา ๒๕๔ มิได้มีเจตนารมณ์หรือเป็นบทบัญญัติที่กระทบกระเทือนเสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะแต่ประการใด ดังนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓

สำหรับในส่วนของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ (๓) นั้น เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การที่จำเลยได้แย้งว่าหากศาลใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ บังคับแก่คดีจะเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวข้างต้น เห็นว่า การที่ศาลจะมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวตามมาตรา ๒๕๔ มิได้เป็นอุปสรรคต่อการใช้สิทธิตามมาตรา ๘๓ (๓) กล่าวคือ สิทธิของจำเลยตามมาตรา ๘๓ (๓) ยังคงมีอยู่มิได้ถูกจำกัด หากแต่เป็นกรณีที่ศาลใช้และตีความบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ เพื่อคุ้มครองสิทธิของโจทก์ในคดีนี้ และเป็นการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะโดยจำเลยยังคงใช้สิทธิดังกล่าวได้ตราบใดที่มีได้กระทบต่อสิทธิโจทก์และประโยชน์สาธารณะ ดังนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ จึงมิได้กระทบต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องแต่อย่างใด

ในปัญหาว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ หรือไม่ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติที่รับรองสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดมาตรการบังคับทางกฎหมายไว้ว่าให้มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี

ศาล รวมทั้งองค์การตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง ซึ่งเป็นบททั่วไป บทบัญญัติในมาตรา ๒๗ จึงมิใช่เป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลไว้โดยตรง ส่วนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติที่ห้ามจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ ซึ่งเป็นบทบังคับเด็ดขาด และได้กำหนดเป็นบทยกเว้นไว้ว่า เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และกระทำได้เท่าที่จำเป็นแต่จะกระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพเหล่านั้นจะต้องใช้บังคับเป็นการทั่วไป บทบัญญัติในมาตรา ๒๘ จึงเป็นบททั่วไปและเป็นมาตรการบังคับทางกฎหมายที่มีสภาพบังคับในลักษณะเช่นเดียวกับมาตรา ๒๗ และมีผลผูกพันในการตรากฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารว่าต้องไม่ตรากฎหมายที่มีผลกระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ บทบัญญัติในมาตรา ๒๘ จึงมิใช่เป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลไว้โดยตรงเช่นกัน ส่วนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยมุ่งคุ้มครองสิทธิของโจทก์เป็นการชั่วคราวเพื่อมิให้ได้รับความเสียหายต่อเนื่อง อันเกิดจากการกระทำละเมิดหรือการกระทำต่อไป ซึ่งเป็นการกระทำผิดต่อกฎหมายของจำเลย โดยเปิดโอกาสให้โจทก์ยื่นคำร้องในระหว่างศาลยังไม่มีคำพิพากษาในคดี เพื่อเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายของโจทก์ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลเป็นระยะเวลาเพียงชั่วคราวเท่านั้น ซึ่งศาลอาจมีคำสั่งห้ามกระทำการใด ๆ ชั่วหรือกระทำต่อไป หรือมีคำสั่งอื่นใดในอันที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายแก่โจทก์ และในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลนั้น คู่ความย่อมมีสิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณาซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานเรื่องการได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานของตน อันเป็นสิทธิในกระบวนการยุติธรรมตามที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองและคุ้มครองไว้ตามนัยมาตรา ๔๐ (๒) และแม้ว่าการที่ศาลใช้หรือตีความบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ บังคับแก่คดีนี้ จะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของจำเลยตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๘๗ (๓) บ้างก็ตาม ก็เป็นการใช้อำนาจของศาลตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป เพื่อคุ้มครองสิทธิของโจทก์ในระหว่างการพิจารณาคดีเป็นการชั่วคราว เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าบทบัญญัติในมาตรา ๒๕๔ มิใช่เป็นบทบัญญัติ

ที่กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพ อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ในมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๘๗ (๓) แต่อย่างไรก็ดี ดังนั้น บทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ด้วยเช่นกัน

ด้วยเหตุผลดังที่ได้วินิจฉัย จึงเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๘๗ (๓)

นายจรูญ อินทจาร
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ